

કેમ રે વિસારી

કેમ રે વિસારી ?
બાલા, કેમ રે વિસારી ?
આટલાં વર્ષોની યારી સમૂળી જુહારી. ---કેમ...

હુકકાભાઈ ને ચલમબઈનો,
રડી રલ્લો પરિવાર;
નોધારાંના આધારે,
ગગી બની નિરાધાર.

કેમ રે ભુલાણી ?
બાલા, કેમ રે ભુલાણી ?
એકધારી દોસતીથી નો'તી હું ફુલાણી.

ધોળી ખાખી બેઉ બેનું,
સગી રૂએ સાળી;
અમારાં કુટુંબમાં તો,
હું જ તારી વહાલી.

હોઠે હું અડાણી,
બાલા, હુદિયે સમાણી,
સિતેરમા વર્ષે ઠેઠ મને જ વિસારી !

વીતરાગી પાસે નહોયે,
સાંસારિક રાગ-દષ્ટિ;
ત્યાગાત્યાગ હોય નહીં,
તમારે હોય સમદષ્ટિ.

મૂઈ, હું જ લુભાણી,
તોયે નથી છેતરાણી,
ઘણાંયે 'ફોટા'માં 'દાદા' 'ચૂંગી'યે છપાણી.

કેટલાંયે મહાત્માની,
'સેવા' ગઈ લૂંટાઈ;
સળી, પંખો, ચીપિયાની,
કાળજી નંદવાઈ.

યાદીયે સચવાઈ,
મૂળચંદાભાઈ,
ખંભાતવાસીઓની પૂજનીય થઈ.

ઉપરાણું લીધું નહીં ને,
વઢિયાંયે નૈથ;
પંચાવન વર્ષોની પ્રીતિ,
હારતોરે ગઈ.

મિશ્રસા તમાકુથી,
'ગુડગુડ' પાણી ઊભરાઈ,
વિશ્રસા ધૂવાડાં સેર ફૂંકી ગિયાં કેવળ 'ઈ'.

